

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Davidem Kryskou ve věci

žalobkyně: **A. M.**, narozena X
státní příslušnost Arménská republika
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Holešovice, Praha 7

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 6. 5. 2022, č. j. OAM-414/ZA-ZA11-ZA21-2022,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zastavil řízení o žádosti žalobkyně o mezinárodní ochranu podle § 25 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neboť dne 4. 5. 2022 žalobkyně vzala svou žádost (podanou dne 4. 4. 2022) zpět.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobkyně namítá, že v případě neudělení mezinárodní ochrany by byla vystavena bezprostřední vážné újmě související s válečným konfliktem na Ukrajině. Žalobkyně totiž žila posledních 20 let na Ukrajině (konkrétně pobývala v Kyjevě), ale nemá ukrajinské státní občanství. Je státní občankou Arménie. Z tohoto důvodu nemohla žádat o speciální vízum za účelem dočasné ochrany, které je určeno státním občanům Ukrajiny.
3. Po příchodu do České republiky žalobkyně sledovala vývoj mezinárodního konfliktu na Ukrajině. Na počátku května na základě zpráv z médií vyhodnotila, že se situace začíná uklidňovat, proto dne 4. 5. 2022 vzala žádost o mezinárodní ochranu zpět. Návrat na

Ukrajinu však není možný. Informace o zklidnění situace na Ukrajině se ukázaly být zdánlivé a došlo naopak k eskalaci konfliktu. Podle žalobkyně tedy odpadly důvody, pro které vzala svou žádost o mezinárodní ochranu zpět, a z tohoto důvodu se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí. Hrozba, které by byla vystavena na Ukrajině, stále trvá.

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na obsah správního spisu a zdůraznil, že z žalobních námitek nevyplývá, že by se dopustil porušení relevantních právních předpisů.

Posouzení žaloby soudem

5. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 1. 6. 2022 a žaloba byla podána dne 14. 6. 2022), osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené.
6. Soud rozhodl ve věci v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem souhlasil výslovně a žalobkyně k výzvě soudu ve stanovené lhůtě nesdělila, že požaduje nařízení jednání.
7. Žaloba není důvodná.
8. Ve věci není sporné, že žalobkyně vzala dne 4. 5. 2022 svou žádost o mezinárodní ochranu zpět v celém rozsahu. Z žalobní argumentace nevyplývá, že by namítala, že by byla k tomuto úkonu nucena nebo že by na ni byl vyvíjen jakýkoliv nátlak. Naopak připouští, že tak učinila zcela dobrovolně, neboť na základě informací z médií vyhodnotila, že se situace na Ukrajině uklidňuje. Soud má proto za nepochybné, že zpětvzetí žádosti žalobkyně bylo skutečným, dobrovolným a vážně míněným projevem vůle žalobkyně.
9. Za této situace byl postup žalovaného, který řízení o žádosti žalobkyně zastavil podle § 25 písm. a) zákona o azylu, plně v souladu se zákonem.
10. Podle ustálené judikatury platí, že pokud vzal žadatel o mezinárodní ochranu svou žádost zpět, správní soud nezkoumá důvody či motivy, pro které tak učinil. Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) např. v rozsudku ze dne 15. 9. 2005, č. j. 6 Azs 483/2004, zdůraznil, že „[j]estliže žadatel o udělení azylu vezme svoji žádost o udělení azylu zpět, jsou splněny podmínky pro zastavení řízení o udělení azylu podle § 25 písm. a) [zákona o azylu]. Nevzbuzuje-li projev vůle žadatele o udělení azylu pochybnosti o tom, že jde skutečně o zpětvzetí žádosti o udělení azylu, které žadatel učinil dobrovolně a z vlastního rozhodnutí, je jeho psychické rozpoložení v době, kdy učinil tento úkon, irelevantní“ (zdůraznění doplněno zdejším soudem; shodně např. rozsudek NSS ze dne 2. 6. 2006, č. j. 4 Azs 384/2005-62).
11. Je proto zcela irelevantní, že si žalobkyně v době zpětvzetí žádosti nesprávně vyhodnotila situaci na Ukrajině a její pravděpodobný vývoj.
12. Navíc vývoj mezinárodního ozbrojeného konfliktu na Ukrajině nemůže mít na posouzení důvodů pro udělení mezinárodní ochrany žalobkyni jakýkoliv vliv. Byť žalobkyně žila na Ukrajině posledních 20 let, nemá ukrajinské státní občanství. Je naopak státní občankou Arménie.
13. V této souvislosti je proto třeba zdůraznit, že cizinec se může dovolávat mezinárodní ochrany pouze z důvodu hrozby pronásledování nebo vážné újmy, která mu hrozí *ve státě, jehož státní občanství má*. Pouze v případě, že je cizinec osobou bez státního občanství, posuzuje se tato hrozící újma ve vztahu ke státu jeho posledního trvalého bydliště [srov. § 12 a § 14a zákona o azylu; čl. 2 písm. d) a f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez

státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany; a čl. 1 A Úmluvy o právním postavení uprchlíků (č. 208/1993 Sb.)). Samotná podstata základního pojmu „uprchlík“, od kterého se uprchlické (azylové) právo odvíjí, je založena na selhání ochrany státu původu (tj. státu, jehož státním příslušníkem je) a jejím následným nahrazení ochranou mezinárodní. Předpokládá stav, kdy tento stát přestává být ve vztahu ke svému vlastnímu konkrétnímu občanu ochráncem a stává se tím, kdo ochranu před pronásledováním nechce nebo nemůže poskytnout, či dokonce toto pronásledování sám koná, podporuje nebo schvaluje (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 5. 2018, č. j. 2 Azs 114/2018-30, č. 3751/2018 Sb. NSS, bod 28). Shodný závěr platí i pro možnost udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, i v tomto případě se musí se jednat o situace ztráty ochrany ze strany státu původu (srov. tamtéž, body 29 a 30).

14. Je proto zjevné, že žalobkyně nemůže s ohledem na své státní občanství docílit ochrany před hrozbou, která by jí potenciálně hrozila na Ukrajině, prostřednictvím mezinárodní ochrany ve smyslu zákona o azylu. Žalobkyně zároveň netvrdí, že by jí nějaká újma hrozila v Arménii.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

15. Soud neshledal žalobu důvodnou a nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, a proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
16. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o žalobě žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozsudku není kasační stížnost přípustná [§ 32 odst. 7 písm. b) zákona o azylu].

Praha 27. července 2022

JUDr. David Kryška, v. r.
samosoudce